

POSUDEK VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

**Magdaléna Temelová: Pěstounská péče a její vliv na biologické děti
pěstounů
FHS UK Praha 2021**

Téma předložené bakalářské práce je aktuální a dívá se na tematiku pěstounské péče očima biologických dětí pěstounů, což je velmi zajímavý a podnětný pohled a přináší mnoho dalších psychologicky orientovaných témat.

Spolupráci s vedoucí práce nedokážu přesně zhodnotit, neboť autorka pracovala plně samostatně a své postupy neměla potřebu konzultovat. Jako vedoucí jsem práci četla až po jejím odevzdání, což je na jednu stranu škoda, autorka se tak mohla se vyvarovat některých drobných chyb, ale na druhou stranu je potřeba ocenit její samostatnost.

Celá práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část, seznam použité literatury a přílohy. Celkovým rozsahem a uspořádáním splňuje nároky na bakalářskou práci.

V teoretické části se autorka věnuje nejprve vymezení problematiky náhradní rodinné péče, kde se zaměřuje na pěstounskou péči. Další část definuje rodinu z psychologického hlediska, její funkci a zabývá se funkční a dysfunkční rodinou. Třetí část je věnována sourozeneckým vztahům a neopomíjí ani tematiku sourozectví v rámci pěstounské péče. Poslední část pak shrnuje problematiku biologických dětí pěstounů a neopomíjí zde citovat ani celou řadu studií, které se tomuto tématu věnovaly. Celkově je tato část přehledná a srozumitelná. Nicméně v některých částech citace chybí nebo nejsou přesné. Internetové citace nemají datum a čas. V práci je pár překlepů, škoda, nedělá to dobrý dojem.

Praktická část přináší kvalitativní studii provedenou na šesti dospělých participatnech, kteří splnili kritéria výzkumu a jsou biologickými dětmi pěstounů. Studie mapuje jejich subjektivní prožívání a vztahy v rodině, kde mimo biologického dítěte či dětí bylo i dítě nebo děti v pěstounské péči. Jako výzkumnou metodu zvolila autorka polostrukturované rozhovory. Jejich osnovu autorka přikládá v příloze, měla by na ni odkázat v textu, aby bylo jasné, kde ji přesně hledat. Zvolené otázky jsou místy sugestivního charakteru, což participanta navádí k odpovědi a bylo by spíše vhodné je přeformulovat do větší otevřenosti.

V úvodu autorka předkládá význam kvalitativní strategie, teprve až poté cíle studie, ty by měly být spíše v úvodu. Následují výzkumné otázky, způsob výběru výzkumného vzorku i jeho popis a charakteristiky. Následně dokázala kategorizovat získaná data a shrnout to nejpodstatnější. Výsledky pak shrnuje a porovnává s dalšími studii a diskutuje v kapitole diskuse. Interpretace výsledků je však velmi povrchní a je velká škoda, že tomu autorka nevěnovala více práce.

Z výsledků vyplývají minimálně dvě skutečnosti, které se neshodují s dostupnými studii. Jednak to, že většina respondentů uvádí, že s nimi rodina dostatečně dopředu nediskutovala přijetí pěstounského dítěte. A také to, že většina respondentů neuvažuje do budoucna o tom, že by se stali pěstouny. Bylo by zajímavé toto diskutovat podrobněji a zamyslet se nad důvody těchto výsledků. Autorka by to mohla doplnit u obhajoby.

Metodologické otázky a možná omezení výzkumu diskutuje autorka v závěru práce. Uvědomuje si i to, že vzorek je poměrně malý na případné zobecnování získaných výsledků. To je škoda, přece jen 6 osob je hraniční počet na jakékoliv hlubší závěry. Autorka dále poukazuje i na další problémy a proměnné, které vznikají při zvoleném postupu metod a jak mohla tato omezení ovlivnit získaná data.

I přes výše uvedené výtky doporučuji práci k obhajobě a hodnotím ji známkou 2. Toto hodnocení lze přizpůsobit průběhu obhajoby.

Ve Vlašimi 9. září 2021

PhDr. Markéta Habermannová, Ph.D.